

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO – DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 014432 23 U
Zenica, 09.03.2023. godine

Kantonalni sud u Zenici po sudiji Ahmetović Hilmi uz sudjelovanje zapisničara Mandžuka Jasmine, u upravnom sporu tužiteljice H. r. M. iz T., zastupana po punomoćniku advokatu Slamnik Džavidu iz Doboja, ulica Filipa Višnjića broj 72, protiv rješenja tuženog organa Federalnog zavoda za zapošljavanje Sarajevo broj: ..., u predmetu priznavanja prava na uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje, nakon održane usmene javne rasprave na dan 09.03.2023. godine, odlučujući o tužbi od 02.02.2023. godine, donio je dana 09.03.2023. godine, slijedeću

PRESUDU

TUŽBA SE ODBIJA KAO NEOSNOVANA.

Obrazloženje

Tužiteljica H.N. iz T., zastupana po punomoćniku advokatu Slamnik Džavidu iz Doboja, podnijela je dana 02.02.2023. godine Kantonalnom sudu Zenica tužbu kojom pokreće upravni spor protiv rješenja tuženog organa Federalnog zavoda za zapošljavanje Sarajevo broj: ... kojim je odbijena žalba tužiteljice od 24.11.2022. godine podnesena protiv rješenja Javne ustanove Služba za zapošljavanje Zeničko – dobojskog kantona Zenica broj: ..., a kojim rješenjem je odbijen zahtjev tužiteljice za uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje odnosno uplatu penzijskog staža do sticanja uvjeta za starosnu penziju.

U svojoj tužbi tužiteljica navodi da je prvostepenom organu podnijela zahtjev za priznavanje prava na uplatu penzijskog staža do sticanja uvjeta za starosnu penziju kao nezaposlenoj osobi te da je prvostepeni organ svojim rješenjem od 20.07.2022. godine zahtjev tužiteljice odbio, a na koje rješenje je tužiteljica uložila žalbu tuženom organu, a tuženi organ svojim rješenjem žalbu tužiteljice uvažio te poništio prvostepeno rješenje i predmet vratio prvostepenom organu na ponovni postupak koji svojim rješenjem od 04.11.2022. godine ponovno odbija zahtjev tužiteljice sa istim obrazloženjem, nakon čega je tužiteljica protiv istog rješenja uložila žalbu tuženom organu, a tuženi organ svojim rješenjem od 22.12.2022. godine žalbu tužiteljice odbija kao neosnovanu.

Tužiteljica navodi da je i u žalbi ukazala na bitne povrede upravnog postupka počinjene od strane prvostepenog organa odnosno ukazala na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje te pogrešnu primjenu materijalnog prava, ukazujući na činjenicu da u ovom upravnom postupku nije primijenjen sporazum među etnitetima o priznavanju staža iz 1991. i 1992. godine te da se isti priznaje bez posebnog dokazivanja putem M4 obrasca kao dokaza o uplaćenim doprinosima, te također tužiteljica ukazuje da je prvostepeni organ u ponovljenom postupku ponovno pribavio od Kantonalne administrativne službe Zenica, a koja služba je do

rata vodila evidenciju uplaćenih doprinosa i za Grad Doboj u kojem je tužiteljica bila zaposlena do početka rata, ali je isti taj organ od tužiteljice zahtijevao dokaze o uplaćenim doprinosima i nije sam htio izvršiti provjere a raspolagao je sa tim podacima niti je prihvatio isprave kojim je tužiteljica dokazivala da penzioni fond Republike Srpske za sporni period nema evidencije obzirom da su uništene u poplavi a što su isprave koje su priznavane u ovim postupcima, zatim tužiteljica ukazuje na činjenicu da prvostepeni organ dokaze koje je provodio u ponovljenom postupku nije predočio tužiteljici i da istoj nije data mogućnost uvida u dokaze odnosno eventualnog prigovora dokazima što je bitna povreda postupka, prvostepeni organ nije održao niti jednu raspravu na koju bi pozvao tužiteljicu i istoj omogućio učešće u postupku i upoznavanje sa dokazima koje je prvostepeni organ pribavio i na osnovu istih donio odluku, zatim tužiteljica ukazuje na odredbe Zakona o upravnom postupku o tome šta se smatra dokazima u upravnom postupku, ko su stranke u postupku te prava stranaka u postupku, te da niti jedno pravo tužiteljice kao stranke u postupku prvostepeni organ nije ispoštovao odnosno tužiteljici nije omogućio da se upozna sa dokazima koji su pribavljeni od strane prvostepenog organa.

Nadalje tužiteljica ukazuje da je u toku postupka utvrđen staž tužiteljice u trajanju od 29 godina 5 mjeseci i 21 dan staža osiguranja i po tom osnovu je tužiteljici obračunavana i isplaćivana naknada za vrijeme nezaposlenosti ali taj organ u ponovljenom postupku kao ni tuženi organ nisu cijenili te dokaze niti iste razmatrali što je također prema stavu tužiteljice bitna povreda upravnog postupka te da su rješenja prvostepenog organa i tuženog organa donesena na temelju pogrešno i ne potpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

Na kraju tužiteljica ukazuje na činjenicu da je žalbom ukazivala na zaključeni sporazum između Federalnog fonda PIO/MIO i javnog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje o međusobnim pravima i obavezama u sprovođenju penzijskog i invalidskog osiguranja, u konkretno ukazuje na član 6. Sporazuma koji propisuje da penzijski staž navršen do 30.04.1992. godine se uzima u obzir za ispunjenje uslova za priznavanja prava za određivanje visine penzije, a koju činjenicu upravni organi nisu cijenili niti obrazlagali niti je ovakav žalbeni prigovor uzet u obzir.

Tužiteljica zbog svega navedenog predlaže Kantonalnom sudu Zenica da donese presudu kojom će njenu tužbu uvažiti, osporeni akt tuženog organa poništiti te predmet vratiti tuženom organu na ponovni postupak odlučivanja po žalbi tužiteljice izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja, te da se tuženom organu daju jasne upute u pogledu ponovnog postupka, te također tužiteljica predlaže sudu da odlukom obaveže tuženi organ da istoj naknadi troškove postupka koliko isti budu iznosili do kraja postupka.

Dopisom broj:... tuženi organ je dao odgovor na tužbu i u istoj navodi da tužiteljica u tužbi ne navodi ništa novo od onoga što je već izneseno u upravnom postupku odnosno u žalbi, a što je cijenjeno kod osporenog upravnog akta, te da u svemu ostaje kod rješenja od 22.12.2022. godine i predlaže da sud predmetnu tužbu odbije kao neosnovanu.

Uz odgovor na tužbu tuženi organ je ovome sudu dostavio sve spise koji se odnose na ovaj predmet radi odlučivanja po tužbi od 02.02.2023. godine.

Ocjenjujući pravilnost i zakonitost osporenog akta tuženog organa u granicama zahtjeva iz tužbe sukladno odredbama člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, sud nalazi da je tuženi organ u postupku odlučivanja po žalbi tužiteljice od 24.11.2022. godine podnesenoj protiv prvostepenog rješenja od 04.11.2022. godine donio pravilno i na zakonu zasnovano rješenje koje se temelji na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju prvostepenog

organa, na koje činjenično stanje je tuženi organ pravilno primijenio i ukazao na odredbe člana 31. stav 2. Zakona o posredovanju u zapošljavanju i socijalnoj sigurnosti nezaposlenih osoba (Službene novine FBiH, broj: 41/01, 22/05 i 9/08), te na odredbe člana 40. i 143. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju (Službene novine FBiH broj: 13/18), pri čemu sud nalazi da je tuženi organ pravilno postupio kad je svojim rješenjem žalbu tužiteljice odbio pravilno zaključujući da ista nije osnovana, te je svoje rješenje temeljio na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju prvostepenog organa uz pravilnu primjenu odredaba materijalnog prava, te da donošenjem ovakvog rješenja tuženi organ nije počinio nikakve bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku, niti je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava na štetu tužiteljice, kako to ista neosnovano navodi u svojoj tužbi.

Odlučujući o tužbi od 02.02.2023. godine sud nalazi da je ista neosnovana, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

U postupku donošenja ove presude sud je prvenstveno vodio računa o činjenici da je tužiteljica u svojoj tužbi predložila Kantonalnom sudu Zenica da ukoliko se ukaže potreba zakaže i održi ročište na kome će strane u postupku izvesti predložene dokaze, pa je sud odlučujući o predmetnoj tužbi i o prijedlogu tužiteljice za potrebom zakazivanja i održavanja usmene javne rasprave na osnovu stanja spisa dostavljenih ovome sudu i svih dokaza prikupljenih u ovom upravnom postupku, kao i dokaza koje je tužiteljica dostavila uz svoju tužbu, sud zaključuje da nema potrebe za zakazivanjem usmene javne rasprave jer je sud izvršio uvid u dokaze koji se nalaze u spisu kao i dokaze na koje se tužiteljica poziva u svojoj tužbi i za koje je u slučaju zakazivanja i održavanja rasprave predložila da se isti izvedu, te je sud cijenio takve dokaze, te navode tužiteljice iz njene tužbe i zaključio je da je predmetna tužba neosnovana i da nema potrebe za održavanjem usmene javne rasprave.

Prema stanju spisa dostavljenih ovome sudu proizilazi da je predmet ovog upravnog postupka zahtjev tužiteljice od 13.09.2021. godine za ostvarivanje prava na penzijsko i invalidsko osiguranje po članu 31. stav 2. Zakona o posredovanju u zapošljavanju i socijalnoj sigurnosti nezaposlenih osoba (Službene novine FBiH, broj: 41/01, 22/05 i 09/08).

Postupajući po navedenom zahtjevu uz koji je tužiteljica priložila dokaze materijalne prirode prvostepeni organ je nakon pribavljenog uvjerenja Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar – Kantonalna administrativna služba Zenica od 13.07.2022. godine donio rješenje od 20.07.2022. godine kojim zahtjev tužiteljice odbija nalazeći da ista ne ispunjava uvjet propisan članom 31. stav 2. Zakona o posredovanju u zapošljavanju i socijalnoj sigurnosti nezaposlenih osoba.

Protiv navedenog rješenja tužiteljica je blagovremeno tuženom organu uložila žalbu dana 11.08.2022. godine, a tuženi organ je postupajući po navedenoj žalbi svojim rješenjem od 07.09.2022. godine žalbu tužiteljice uvažio, poništio ožalbeno rješenje prvostepenog organa od 20.07.2022. godine i predmet vratio prvostepenom organu na ponovni postupak uz davanje jasnih i preciznih uputa u kojem pravcu će prvostepeni organ provesti ponovni posebni ispitni postupak te pribaviti činjenice i dokaze na osnovu kojih će činjenično stanje pravilno i potpuno utvrditi odnosno pribaviti dokaze na osnovu kojih će se na pravilan i zakonit način utvrditi da li tužiteljica ispunjava uvjete propisane članom 31. stav 2. citiranog Zakona.

Postupajući po uputama i pravnim shvatanjima iz citiranog rješenja tuženog organa prvostepeni organ je zatražio izjašnjenje tužiteljice u vezi sa podnesenim zahtjevom u smislu preciziranja svog zahtjeva odnosno izjašnjenje o svim činjenicama i okolnostima koje su bitne za donošenje

rješenja u posebnom postupku, na koji način je prvostepeni organ tužiteljici kao stranci u postupku omogućio učešće u postupku i izjašnjenje u vezi sa predmetom ovog upravnog postupka, te je tužiteljici omogućeno da u ponovljenom postupku pribavi dokaze vezane za uplatu doprinosa od strane preduzeća Omnikom u kojem je tužiteljica ostvarila „sporni“ radni staž odnosno staž osiguranja za period od 01.01.1991. do 01.05.1992. godine odnosno dokaze o tome da je njen poslodavac izvršio uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje za navedeni dio njenog radnog staža.

U svojoj izjavi koju je sačinio punomoćnik tužiteljice na dan 05.10.2022. godine tužiteljica je dala izjašnjenje vezano za nedostajuće dokaze u pogledu njenog radnog staža kod poslodavca Omnikom Doboje i ukazala na nemogućnost dostavljanja dokaza jer je zbog elementarne nepogode poplave u Gradu Dobroju kompletna arhiva uništena i zbog toga nije u mogućnosti dostaviti navedene dokaze ali da smatra da takve dokaze treba da ima pravni sljednik Federalni fond PIO/MIO Filijala Zenica u svojoj arhivi i pri tome se tužiteljica pozvala na postojanje međuentitetskog dogovora za priznavanje staža u periodu 1991. do 30.04.1992. godine.

S obzirom na činjenicu da je tužiteljica u svojoj izjavi od 05.10.2022. godine decidno navela da nije u mogućnosti da obezbjedi materijalne dokaze o uplati doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje od strane njenog poslodavca Omnikom Doboje, prvostepeni organ je u cilju pravilnog i potpunog utvrđivanja činjeničnog stanja zatražio od Federalnog zavoda za PIO/MIO Mostar – kantonalna administrativna služba Zenica dostavljanje novog uvjerenja o izračunu penzijskog staža za tužiteljicu ukazujući na ranije izdato uvjerenje istog organa od 13.07.2022. godine, te je od Kantonalne administrativne službe Zenica zatraženo da se ponovno izvrši uvid u matičnu evidenciju penzijskog staža za tužiteljicu te da se utvrdi da li postoje dokazi o uplaćenim doprinosima za sporni period od 01.01.1991. do 30.04.1992. godine.

Također je prvostepeni organ uz dopis od 10.10.2022. godine Kantonalnoj administrativnoj službi Zenica dostavio jedan primjerak izjave tužiteljice od 05.10.2022. godine.

Postupajući po navedenom zahtjevu Kantonalna administrativna služba Zenica je prvostepenom organu dostavila uvjerenje matični broj:...iz kojega proizilazi da je tužiteljica rođena ... i da prema registriranim podacima u matičnoj evidenciji tog organa te priloženoj dokumentaciji na dan podnošenja zahtjeva 13.09.2021. godine ista ima ukupno 28 godina 1 mjesec i 22 dana penzijskog staža, koji staž je izražen u prilogu ovoga uvjerenja po periodima i to od 28.06.1982. godine do 31.12.1990. godine u trajanju od 8 godina 6 mjeseci i 3 dana, zatim za period 13.06.1996. do 29.01.2003. godine u trajanju od 6 godina 7 mjeseci i 17 dana i za period od 29.05.2007. godine do 31.05.2020. godine u ukupnom trajanju od 13 godina i 2 dana, što sve ukupno iznosi izraženih 28 godina 1 mjesec i 22 dana, te da se radi o penzijskom stažu za koji su uplaćeni doprinosi i taj staž se ima smatrati i stažom osiguranja.

Nakon što je prvostepeni organ pribavio navedeno uvjerenje kao i izjavu tužiteljice od 05.10.2022. godine, te cijeneći činjenicu da tužiteljica ne raspolaže sa dokazima kojima bi dokazala da je njen poslodavac za sporni period penzijskog staža od 01.01.1991. do 30.04.1992. godine uplatio doprinose za tužiteljicu, prvostepeni organ je cijeneći sve dokaze pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, a prije svega dokaz uvjerenje Kantonalne administrativne službe Zenica od 31.10.2022. godine koje je u pogledu podataka utvrđenog penzijskog staža odnosno staža osiguranja identično uvjerenju istog organa od 13.07.2022. godine, donio rješenje od 04.11.2022. godine kojim odbija zahtjev tužiteljice za priznavanje prava na uplatu penzijskog staža do sticanja uvjeta za starosnu penziju, koje rješenje je prema ocjeni ovoga suda pravilno i na zakonu zasnovano iz razloga jer se isto rješenje temelji na

pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilno izvedenom zaključku u pogledu činjeničnog stanja, na koje činjenično stanje je prvostepeni organ pravilno primijenio odredbe člana 31. stav 2. Zakona o posredovanju u zapošljavanju i socijalnoj sigurnosti nezaposlenih osoba jer je navedenom zakonskom odredbom jasno propisano da se penzijsko i invalidsko osiguranje osigurava nezaposlenoj osobi kojoj nedostaju tri godine do stjecanja uvjeta za starosnu penziju a u skladu sa Zakonom o penzijskom i invalidskom osiguranju, te je prvostepeni organ pravilno ukazao i na odredbu člana 143. stav 1. tačka e) citiranog Zakona kojom odredbom je propisano da osiguranik žena ima pravo na starosnu penziju kada navrši najmanje u 2022. godini 57 godina i 6 mjeseci života i 32 godine i 6 mjeseci staža, te ukoliko se ima u vidu činjenica da je tužiteljici na osnovu uvjerenja Kantonalne administrativne službe Zenica utvrđen penzijski staž odnosno staž osiguranja od 28 godina 01 mjesec i 22 dana te činjenica da tužiteljica sa eventualnim dokupom penzijskog staža u maksimalnom trajanju od tri godine ne može ispuniti uvjete za ostvarivanje prava na starosnu penziju jer nema ukupan penzijski staž od 32 godine i 6 mjeseci.

Dakle, prvostepeni organ svojim rješenjem pravilno i potpuno utvrđuje činjenično stanje, tužiteljici pruža mogućnost učešća u postupku kao stranka o čijem pravu ili pravnom interesu se odlučuje, prvostepeni organ u obrazloženju svog rješenja daje ocjenu svih dokaza, pa i izjave tužiteljice od 05.10.2022. godine te izvodi pravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja, na koje činjenično stanje pravilno primjenjuje citirane odredbe Zakona o posredovanju u zapošljavanju i socijalnoj sigurnosti nezaposlenih osoba i Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju, te donoseći ovakvo rješenje, prema ocjeni ovoga suda prvostepeni organ u postupku prije donošenja rješenja nije počinio nikakve bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku niti je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava na štetu tužiteljice kako to ista neosnovano navodi u svojoj tužbi.

Nezadovoljna ovakvim rješenjem tužiteljica je protiv istoga tuženom organu uložila žalbu 24.11.2022. godine u kojoj je navela da istu ulaže zbog bitnih povreda postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

Odlučujući po navedenoj žalbi tuženi organ je svojim rješenjem, koje se tužbom osporava, žalbu tužiteljice odbio nalazeći da ista nije osnovana, pri čemu sud cijeni da je tuženi organ pravilno zaključio da je prvostepeni organ činjenično stanje pravilno i potpuno utvrdio, te da je isti tužiteljici kao stranci u postupku omogućio učešće u postupku, te da je došlo do pravilne primjene odredaba materijalnog prava, a također sud nalazi da je tuženi organ u obrazloženju svog rješenja dao valjane razloge o svim navodima tužiteljice iz njene žalbe izjavljene protiv prvostepenog rješenja, zbog čega sud nalazi da niti tuženi organ u postupku donošenja svog rješenja nije počinio nikakve bitne povrede odredaba Zakona o upravnom postupku niti je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava na štetu tužiteljice.

Naime, imajući u vidu navode tužiteljice iz njene tužbe, kao i dokaze koje je tužiteljica dostavila uz svoju tužbu, te dokaze na osnovu kojih su upravni organi donijeli svoja rješenja sud nalazi da se oba rješenja temelje na pravilno i potpuno utvrđenom činjeničnom stanju koje se prvenstveno odnosi na činjenicu da je u toku upravnog postupka, a na osnovu stanja matične evidencije kantonalne administrativne službe Zenica za tužiteljicu pravilno utvrđeno da tužiteljica ima evidentiran ostvareni penzijski staž, odnosno staž osiguranja u trajanju od 28. godina 01 mjesec i 22 dana, te da shodno takvom utvrđenju tužiteljica ne ispunjava uvjet propisan članom 31. stav 2. Zakona o posredovanju u zapošljavanju i socijalnoj sigurnosti nezaposlenih osoba, jer je prema ocjeni ovoga suda za pravilno i zakonito rješavanje ove upravne stvari valjalo utvrditi samo činjenicu da li tužiteljica ispunjava propisane uvjete iz navedene zakonske odredbe, pa kako je pravilno utvrđeno da ista ne ispunjava navedene uvjete,

to su upravni organi pravilno zaključili da tužiteljici ne pripada pravo na uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje kako bi ista ostvarila pravo na starosnu penziju u skladu sa članom 143. stav 1. tačka 4) Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju (Službene novine FBiH, broj: 13/18).

Ovakvo činjenično stanje i ovakav pravilan zaključak upravnih organa proizilazi iz materijalnih dokaza pribavljenih u ovom upravnom postupku što se prvenstveno odnosi na uvjerenja Kantonalne administrativne službe Zenica od 13.07.2022. godine i 31.10.2022. godine, a koji podaci proizilazi iz matične evidencije navedene službe za tužiteljicu u pogledu penzijskog odnosno staža osiguranja, pri čemu su upravni organi vodili računa i o izjavi tužiteljice od 05.10.2022. godine i činjenici da ista nije bila u mogućnosti obezbijediti bilo kakav dokaz materijalne prirode na osnovu kojega bi dokazala da je njen bivši poslodavac Omnikom Doboj izvršio uplatu penzijskog odnosno staža osiguranja u spornom perioda od 01.01.1991. do 30.04.1992. godine.

Donoseći ovakva rješenja upravni organi istima nisu povrijedili odredbe Zakona o upravnom postupku niti je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava na štetu tužiteljice.

Odlučujući o tužbi od 02.02.2023. godine sud nalazi da je ista neosnovana te da tužiteljica u istoj neosnovano ukazuje na povrede načela materijalne istine, načela saslušanja stranke u postupku i načela ocjene izvedenih dokaza te na nepravilnu primjenu materijalnog prava, niti je tužiteljica svojim dokazima dostavljenim uz tužbu uvjerila ovaj sud u osnovanost navoda iz svoje tužbe.

Naime, neosnovano tužiteljica ukazuje da kao stranka u postupku nije učestvovala u istom postupku iz razloga što iz materijalnih dokaza u spisu nedvojbeno proizilazi da je tužiteljica nakon podnesenog zahtjeva kojim je pokrenula upravni postupak, i nakon donošenja drugostepenog rješenja kojim je uvažena njena žalba, ista je dopisom do 28.09.2022. godine pozvana od strane prvostepenog organa da se izjasni u vezi sa činjenicama i okolnostima bitnim za donošenje rješenja te da eventualno dostavi dokumentaciju u vidu dokaza o spornom penzijskom stažu, po kojem zahtjevu je tužiteljica postupila te je pred svojim punomoćnikom dala izjavu 05.10.2022. godine, a koja izjava je cijenjena kao dokaz kako od strane prvostepenog organa tako i od strane tuženog organa.

Nadalje sud nalazi da tužiteljica neosnovano ukazuje i na povredu načela materijalne istine iz člana 7. u vezi sa članom 133. Zakona o upravnom postupku iz razloga što je sud cijenio da je činjenično stanje u ovom upravnom predmetu pravilno i potpuno utvrđeno i pri tome je poseban akcenat stavljen na materijalne dokaze i to uvjerenja kantonalne administrativne službe Zenica od 13.07. i 31.10.2022. godine u pogledu utvrđenog penzijskog odnosno staža osiguranja u trajanju od 28 godina 01 mjesec i 22 dana, također su upravni organi vodili računa i o ostalim dokazima a prije svega izjavi tužiteljice kao i dokazima koje je tužiteljica dostavila uz svoj zahtjev, a na osnovu kojih dokaza se može zaključiti da je činjenično stanje pravilno i potpuno utvrđeno, jer je na osnovu svih dokaza pravilno zaključeno da tužiteljica sa ostvarenih 28 godina 01 mjesec i 22 dana ne ispunjava uvjete za „uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje“ odnosno ne ispunjava uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu starosnu penziju sukladno članu 143. stav 1. tačka e) Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju.

U pogledu navoda tužiteljice vezanih za propuštanje upravnih organa da u obrazloženjima svojih rješenja cijene sve dokaze pojedinačno i u međusobnoj povezanosti sud nalazi da su ovakvi navodi tužiteljice neosnovani i ničim utemeljeni jer se iz obrazloženja i prvostepenog rješenja a i rješenja tuženog organa jasno vidi da su upravni organi postupili u skladu sa članom

9. Zakona o upravnom postupku te dali jasnu ocjenu svih dokaza pojedinačno i u međusobnoj povezanosti.

Kako sud nalazi da nisu osnovani navodi tužiteljice vezani za povredu citiranih načela upravnog postupka, to proizilazi da nisu osnovani niti navodi tužiteljice vezani za pogrešnu primjenu materijalnog prava a iz razloga što su upravni organi na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenili odredbu člana 31. stav 2. Zakona o posredovanju u zapošljavanju i socijalnoj sigurnosti nezaposlenih osoba a u vezi sa članom 143. stav 1. tačka d) i e) Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju jer je za pravilno i zakonito rješavanje ove upravne stvari valjalo utvrditi da li tužiteljica sa eventualnom uplatom penzijskog staža u trajanju od 3 godine ispunjava uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu starosnu penziju, koje činjenicu su nedvojbeno utvrđene odnosno nedvojbeno proizilazi da tužiteljica ne ispunjava uvjete koji se odnose na godine staža osiguranja odnosno 32 godine i 6 mjeseci staža osiguranja, a također ne ispunjava niti uvjet iz tačke b) od 32 godine staža osiguranja.

Sud također nalazi neosnovanim i navode tužiteljice koje se odnose na činjenicu da tuženi organ u obrazloženju svog rješenja nije dao ocjenu navoda iz žalbe vezanih za primjenu člana 6. Sporazuma zaključenog između entiteta Federacije BIH i Republika Srpska u vezi sa priznanjem penzijskog staža bez posebnog dokazivanja tzv. M4, a iz razloga što se iz obrazloženja osporenog rješenja na strani 5. jasno zaključuje da je tuženi organ dao svoj stav u vezi sa žalbenim navodima vezanim za primjenu člana 6. citiranog sporazuma, a također je tuženi organ dao i jasne razloge vezanih za žalbeni navod tužiteljice koji se odnosi na ranije utvrđenje prvostepenog organa o tome da tužiteljica ima ostvaren staž u trajanju od 29 godina 5 mjeseci i 21 dan iz razloga što tuženi organ pravilno u obrazloženju rješenja pravi razliku između penzijskog staža i staža osiguranja, te pravilno utvrđuje potrebnim staž osiguranja tužiteljice radi ostvarivanja prava na prijevremenu starosnu penziju, a ranije utvrđeni penzijski staž na osnovu kojega je tužiteljica ostvarila pravo na novčanu naknadu kao nezaposlena osoba se ne odnosi na utvrđeni staž osiguranja.

U pogledu dokaza koje je tužiteljica dostavila uz svoju tužbu sud također nalazi da se na osnovu istih ova upravna stvar ne može riješiti na drugačiji povoljniji način za tužiteljicu jer se iz uvjerenja Kantonalne administrativne službe Zenica od 04.02.2020. godine jasno vidi u rubrici podaci o osiguranju (prijava/odjava) za poslodavca Omikom dd Doboj za period od 01.01.1991. godine te nema podatka o datumu odjave, a u pogledu podataka o plaći, stažu osiguranja i naknadama koji je sastavni dio citiranog uvjerenja nema podataka o tome da su za tužiteljicu od strane njenog poslodavca izvršene uplate doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje, koji podaci apsolutno odgovaraju utvrđenom stažu osiguranja iz uvjerenja na osnovu kojih su upravni organi donijeli svoja rješenja.

Utvrđeni staž iz rješenja od 15.06.2020. godine u trajanju od 29 godina 5 mjeseci i 21 dan tuženi organ pravilno obrazlaže pozivajući se na odredbu člana 29. Zakona o posredovanju u zapošljavanju i socijalnoj sigurnosti nezaposlenih osoba jer se za ostvarivanje prav na novčanu naknadu ne traži utvrđen staž osiguranja nego penzijski staž, dok se staž osiguranja traži prilikom utvrđivanja prava iz penzijskog i invalidskog osiguranja, te tuženi organ pravilno u obrazloženju svog rješenja ukazuje i na ranije zauzeti stav po ovom pitanju Kantonalnog suda Zenica izražen u presudi broj: 04 0 U 001432 10 U od 03.03.2011. godine.

Kako tužiteljica navodima iz svoje tužbe a niti dokazima uz svoju tužbu nije dovela u pitanje pravilno i zakonitost niti osporenog akta tuženog organa niti prvostepenog rješenja, niti je tužiteljica uz svoju tužbu ponudila dokaze materijalne prirode koji nisu bili predmetom ocjene niti prvostepenog organa a niti tuženog organa to je sud cijenio da nema potreba za

zakazivanjem usmene javne rasprave jer je i sama tužiteljica alternativno ostavila na ocjenu sudu da li će po potrebi zakazati i održati ročište, te kako sud cijeni da nema dokaza koje bi trebalo izvoditi na eventualno zakazanom ročištu, i kako je ocijenio da se ova upravna stvar može riješiti i na osnovu stanja spisa i dokaza u spisu, to sud zaključuje da je predmetna tužba neosnovna, radi čega je i odlučeno kao u izreci ove presude sukladno odredbi člana 36. stav 2. Zakona o upravnim sporovima.

Zapisničar

Mandžuka Jasmina

S u d i j a

Ahmetović Hilmo

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.